

Nieuwsbrief Stichting Groningen-Jabalya

Van de redactie

Voor u ligt alweer het vijfde nummer van onze nieuwsbrief. De belangrijkste aanleiding voor het uitbrengen ervan is de lezing van Anja Meulenbelt op 24 januari. (zie aankondiging verder in dit nummer) Verder een interview met Kawther Elbaz een Palestijnse uit Assen die vertelt hoe zij aankijkt tegen het Palestijns Israëliësch conflict en hoe het is om als Palestijnse in Nederland te wonen. Ook een ooggetuigenverslag over recent militair optreden van het Israëliësch leger in Jabalya en nieuws over het projectvoorstel voor de jeugd in Jabalya.

Anja Meulenbelt komt naar Groningen

Lezing Anja Meulenbelt

Op 24 januari a.s. zal de schrijfster Anja Meulenbelt een lezing houden over haar boek *De tweede Intifada*

De naam van Anja Meulenbelt is sinds enkele jaren onlosmakelijk verbonden aan de Midden-Oosten problematiek. Zij heeft het gebied herhaaldelijk bezocht en naar aanleiding hiervan meerdere boeken bij Gennep gepubliceerd zoals *'Met het oog de regenboog'* waarin zij overlevenden van oorlog en ander geweld portretteert in foto's en teksten,

'Het beroofde land' waar een bewogen en goed gedocumenteerd verslag wordt gegeven van het leven van de Palestijnen in de Westbank en Gaza en waar veel informatie aan de lezer verschaft wordt over de geschiedenis van het gebied en de

betekenis voor de Palestijnen van het zogenaamde vredesproces.

Het bezoek van Sharon aan de Haram al Sharif was een van de aanleidingen voor de tweede intifada, die tot heden voortduurt. Meulenbelt heeft gedurende deze periode herhaaldelijk bezoeken aan Gaza gebracht en haar bevindingen over de gebeurtenissen in het boek *'De tweede intifada'* beschreven. Zij stelt zonder omhaal de zogenaamde neutraliteit en objectiviteit van Nederland met betrekking tot het middenoosten conflict aan de kaak en deinst er niet

voor terug om de schuldigen aan te wijzen.

Er is gelegenheid tot het laten signeren van haar boeken vanaf 19.00 uur

Datum: 24 januari

Plaats: De Beurs

Tijd: 20.00 uur

Entree: 2,5

“Ik wil laten zien dat Palestijnen mensen zijn die ook recht hebben op een eigen land.”

Interview met Palestijnse uit Assen

In Groningen en omgeving wonen veel Palestijnen. De redactie van de Nieuwsbrief start in deze aflevering een nieuwe serie, waarin we een aantal van hen in interviews aan het woord willen laten. Kawther Albaz uit Assen bijt het spits af.

Hoe kom jij als Palestijnse in Assen terecht?

Ik heb niet bewust voor Assen gekozen. Ik heb gewoon gesolliciteerd naar een baan, en ben toen aangenomen. Wel wilde ik bewust uit de Randstad weg. Nu ik hier woon voel ik me hier ook goed op mijn plaats. De rust hier bevalt me wel.

Ik ben geboren en opgegroeid in Jordanië, maar ik ben Palestijnse. Ik heb met mijn geboorteland geen enkele band. Ik zou in het buitenland gaan studeren, maar dat lukte niet. Toen heb ik in Jordanië een HBO-opleiding afgerond. Daarna (ik was toen 22) wilde ik weg. Ik heb bewust gekozen voor Nederland omdat mijn oudste broer daar al woonde. Voor ons is dat het makkelijkst om naar familie te gaan. We zijn gewoon elkaar op te vangen en te ondersteunen.

Vertel wat meer over jezelf

Ik werk part-time (19 uur) bij het emancipatiebureau Drenthe als beleidsmedewerkster voor allochtone vrouwen.

Het doel van mijn werk is de participatie van allochtone vrouwen te vergroten. Ik heb een partner en twee kinderen. De derde is op komst. Zorg voor het huishouden en de kinderen doen we samen. Ik heb een beperkte periode full-time gewerkt omdat mijn partner toen geen baan had. Verder heb ik altijd part-time gewerkt om werk en zorg te kunnen delen. Momenteel gaat het niet goed met mijn gezondheid, maar normaal doe ik ook divers vrijwilligerswerk, o.a. bij de Stichting Groningen-Jabalya.

Het grootste deel van mijn familie woont nog in het Midden-Oosten: een deel in Jordanië, een deel in Palestina, maar een klein

deel ook in Syrië, Libanon, Saoedie Arabië en nog meer landen.

Hoe ervaar je de heersende opinie in Nederland over het conflict tussen Israël en de Palestijnen?

Ik weet wel dat heel veel mensen in Nederland schuldgevoelens hebben ten opzichte van wat de Joden is aangedaan en dat zij daarom zo pro Israël zijn maar toch is het voor mij heel moeilijk om daarmee om te gaan. Wel is er in de loop van de 15 jaar dat ik hier woon wat veranderd. als ik met mensen praat staan zij meer open voor andere opvattingen. maar de media hebben nog steeds een heel eenzijdig standpunt, en dat beïnvloedt de mensen. Enerzijds begrijp ik dus wel waarom de Nederlanders zo denken maar anderzijds vind ik het oneerlijk. Waarom gaan zij niet op zoek naar de waarheid in plaats van kritiekloos over te nemen wat de media zeggen? Veel mensen hebben

een eenzijdig beeld van het conflict: de Palestijnen moeten stoppen met hun moordacties. Ze denken niet na over wat daar de oorzaak van is. Ik geef in gesprekken altijd heel bewust mijn mening. Ik ben en voel me Palestijnse, al ben ik dan

.....
• **Enerzijds begrijp ik dus wel**
• **waarom de Nederlanders zo den-**
• **ken maar anderzijds vind ik het**
• **oneerlijk. Waarom gaan zij niet**
• **op zoek naar de waarheid in**
• **plaats van kritiekloos over te**
• **nemen wat de media zeggen?**
.....

in Jordanië geboren, en dat ik me zo noem roept meestal meteen al vragen op. Ik ben niet bang om over mijn visie te praten omdat ik een duidelijke boodschap heb. Ik wil laten zien dat Palestijnen mensen zijn die ook recht hebben op een land ook al zwerven ze over de hele wereld. De keerzijde laten zien van het verhaal van Israël en het beloofde land. Voor 1948 leefde daar al een volk.

Vind je de band tussen Groningen en Jabalya belangrijk?

Voor mij als Palestijnse betekent dat heel veel. Het betekent erkenning dat Palestijnen rechten hebben. Dat een gemeente hier Palestijnen als partners ziet. Voor het gebied, de stad Jabalya, is het belangrijk omdat zij veel ondersteuning en solidariteit nodig hebben. Voor mensen die uit dat deel van de wereld komen geeft het een goed gevoel dat ook aandacht wordt gegeven aan hun deel van de wereld. De betrokkenheid van allochtonen bij wat er elders in de wereld gebeurt wordt er door vergroot.

Wat vind je van de actuele situatie in Palestina?

Heel gemengde gevoelens: enerzijds verstandelijk anderzijds gevoelsmatig. Wat betreft het eerste; met verstand valt er niet veel over te zeggen. Gevoelsmatig des te meer. Heel vaak voel ik me verdrietig en boos omdat zo onrechtvaardig met Palestijnen wordt omgegaan. En niet alleen door Israël, maar ook door de wereldopinie. ik heb daar af en toe huilbuien door. Ik wil graag vrede. Dat wij als volk kunnen leven zonder problemen. Een eigen land. Een eigen paspoort. Zodat je iets van jezelf hebt waar je naar toe kunt.

Maar het is moeilijk ergens hoop vandaan te halen. De situatie is zo uitzichtsloos. Ik heb veel verdriet niet alleen omdat je familie daar woont. Maar omdat je als Palestijn sinds 1948 geen land hebt. Omdat je volk al zo lang lijdt en er niets verandert. Je hoopt dat de wereld invloed gaat uitoefenen om er een eind aan dat lijden te maken.

Daarom heb ik gevoelsmatig veel moeite met de visie van de meeste Nederlanders over het Palestijnse probleem. Ik kan daar een tijd lang bedroefd door zijn.

Wat hoop je dat verandert, zeg binnen 1 jaar en binnen 10 jaar?

Dat het lijden zo snel mogelijk beëindigd wordt. Dat er een Palestijnse staat komt met rechten die gelijk zijn aan die van andere staten. Dat Palestijnen weer het gevoel hebben dat ze een eigen land hebben. Dat er vrede heerst zodat we weer in vrede kunnen leven. Maar daarvoor is vertrouwen nodig en dat vertrouwen moet groeien. 54 Jaar lang hebben we moeten lijden. Dan duurt het een lange tijd voor de mensen er weer vertrouwen in hebben dat het anders kan.

.....
● **Maar het is moeilijk ergens hoop** ●
● **vandaan te halen. De situatie is** ●
● **zo uitzichtsloos. Ik heb veel ver-** ●
● **driet niet alleen omdat je familie** ●
● **daar woont. Maar omdat je als** ●
● **Palestijn sinds 1948 geen land** ●
● **hebt. Omdat je volk al zo lang** ●
● **lijdt en er niets verandert.** ●
.....

Bert Giskes

Projectnieuws

In het vorige nummer meldden wij dat het College van Ben W het voorstel "Project voor de jeugd van Jabalya" ter besluitvorming aan de gemeenteraad had voorgelegd. Inmiddels kunnen wij melden dat dit voorstel op 17 oktober unaniem is aangenomen.

Dat betekent dat er momenteel hard wordt gewerkt aan de voorbereidingen om binnen afzienbare tijd daadwerkelijk een (mede door de gemeente) gefinancierd jeugdcentrum in Jabalya te laten verrijzen.

Binnenkort zal daarom een tweede gemeentelijke delegatie naar de Gazastrook afreizen om met de gemeente Jabalya nadere afspraken hierover te maken.

Op welk moment dat bezoek zal gaan plaatsvinden is nu nog onduidelijk, ook al omdat het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken momenteel een 'negatief reisadvies' voor de Palestijnse gebieden afgeeft.

En natuurlijk is dat weer een gevolg van de instabiele politieke situatie ter plekke. Voorlopig gaat onze planning uit van een reis ergens in dit voorjaar. We zullen jullie middels deze Nieuwsbrieven, maar ook via de Groninger media van de ontwikkelingen op de hoogte houden.

Dick Smit, projectcoördinator

VERSLAG VANUIT JABALYA

Gelukkig Nieuwjaar

Het is nu (5 januari 2002) relatief rustig in Jabalya.

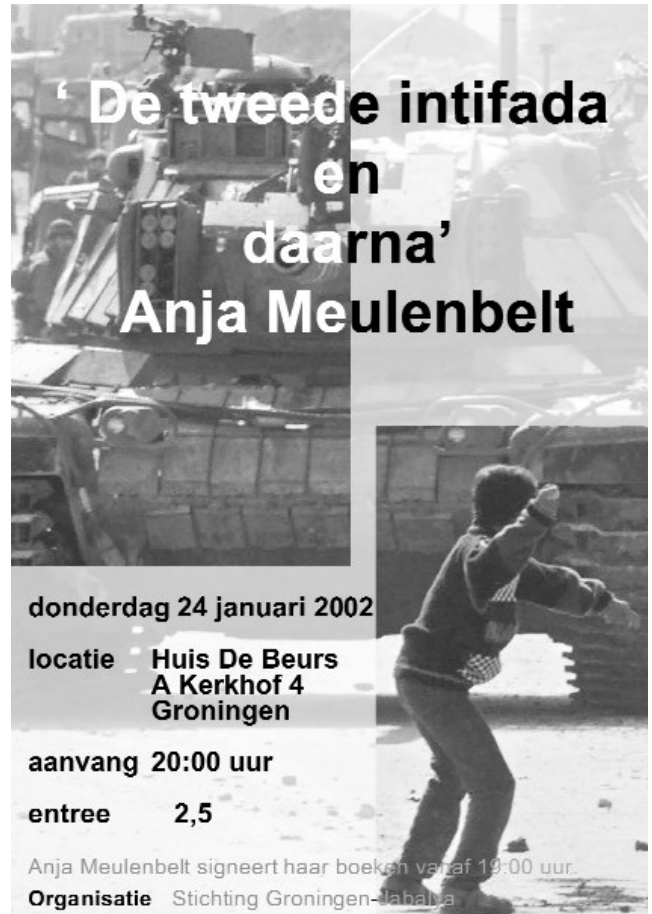
Het waren weken van grof geweld, begin december. Aanhoudende aanvallen van het Israëlische leger met F-16's en helikopters hebben ook in Jabalya veel schade aangericht. Daarbij vielen ook weer onschuldige burger-slachtoffers, zoals schoolkinderen. Ik herinner mij dat op klaarlichte dag, gebouwen van U-17, de lijfwacht van Arafat, gebombardeerd werden. Juist op het moment dat de 'shifts' op de scholen aan het wisselen waren, en er dus veel kinderen naar school gingen of van school naar huis onderweg waren. De chaos en paniek die onder de kinderen uitbrak was verschrikkelijk en kostte een aantal kinderen het leven, terwijl een honderdtal andere kinderen gewond raakten.

Na de oproep van Arafat de gewapende acties op Israëlische doelen te staken, brak er nog een week aan van heftige ongeregelheden tussen aanhangers van de verschillende radicale groeperingen en de politie van de Palestijnse Autoriteit. Ook daar vielen doden en veel gewonden bij.

De laatste week is het gelukkig rustig in Jabalya. Natuurlijk wordt er onder de mensen veel gediscussieerd hoe het nu verder moet. Ook wordt er door de verschillende groeperingen hard gewerkt aan de stabilisering van de rust. Laten we hopen dat 2002 het jaar mag zijn van de duurzame en rechtvaardige vrede.

Vanuit Jabalya wensen we onze vrienden in Groningen een Gelukkig Nieuwjaar.

(Bovenstaand is een gefingeerd interview gebaseerd op verschillende telefonische gesprekken met verschillende personen in Jabalya. Dick Smit)

'De tweede intifada en daarna'
Anja Meulenbelt

donderdag 24 januari 2002

locatie **Huis De Beurs
A Kerkhof 4
Groningen**

aanvang **20:00 uur**

entree **2,5**

Anja Meulenbelt signeert haar boeken vanaf 19:00 uur.
Organisatie Stichting Groningen-Jabalya

Ja , ik wil op de hoogte blijven van het Jabalya-project

Naam: .....

Adres: .....

Woonplaats: .....

Telefoon: .....

Email: .....

**Opsturen aan St. Groningen-Jabalya,
Coehoornsingel 87 9711 BR Groningen**

Colofon

Redactie Bert Giskes en
Pieter van Niekerken.

Verder werkten mee: Dick Smit
Ontwerp en lay-out: Harm van der Veen

De stichting is telefonisch te bereiken:

Bert Giskes (van het Centrum voor internationale samenwerking COS)
Tel 5421370 / 3132076

Dick Smit (gemeenteraadslid GroenLinks)
Tel 3185077 / 3677764

Postadres:
Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen

Email: jabalya@hotmail.com